

Vištytė ir gaidelis

Šį pusmetį „Rate“ esame paskyrę dainelei „Du gaideliai“, todėl artėjant Šv. Velykoms ėmėme kalbėti apie vištytes ir gaidelius. Apžiūrėjome jų nuotraukas. Ne taip lengva buvo sugalvoti kaip vadinasi maža višta. Buvo spėjimų, kad tai viščiukas arba vištelis. Identifikavę abiejų paveikslėlių personažus – vištytę ir gaidelį, padainavome ir visą dainelę. Pasirodo, mokytoja buvo visai pamiršusi žodžius ir juos nuolat painiojo. Gerai, kad vaikai juos gerai prisiminė ir atidžiai ją taisė. Padainavę, pasidalijome į dvi komandas – vištyčių ir gaidelių. Mokytoja rodė daiktus arba sakė sąvokas, tinkančias gaideliams, vištytėms arba abiems. Komanda, atpažinusi jai tinkantį dalyką turėjo atsistoti. Vaikai puikiai gaudėsi ir teisingai stojo ir sėdo, tik su kудakavimu ir giedojimu turėjome sunkumų. Šitaip prisilinksminę mokėmės naujos dainelės „Gaidys pupą rado“. Kad būtų lengviau, pasitelkėme gražiuosius lipdukus. Jie tokie viliojantys, kad ir patys kukliausi kiek galėdami traukė: „duok duok gaidelėli nors mažytį trupinėlį“. Tuomet kalbėjome apie tai, kad ant galvos gaidys turi SKIAUTERĘ, o ant kojų PENTINUS. Įsidėmėję šiuos sunkius žodžius, ėmėmės rankdarbių. Iš limpančio spalvoto popieriaus lipdėme spalvingus gaidžiukus ir vištytes. Ne visiems ši užduotis pasirodė verta dėmesio, bet tie, ką ji sudomino, negalėjo atsitraukti. Vaikų išmonė ir fantazija – ištis jspūdingos.

Jauniausieji darželio lankytojai Linas ir Inis šį kartą pamoka nelabai domėjosi. Inis tiesiog reikalavo mamos dėmesio, tuo blaškydamas visų kitų dėmesį, o Linas stebėjosi jo elgesiu ir mėgino įtraukti į žaidimą... Ateityje teks stengtis įtraukti bei užimti ir juos.